

og hvorefter det kommer til at beroe paa Af-
løsningsmændene, hvormegen eller hvor liden
Bægt de vilde tillægge dette Moment. Men
Et kunde jeg ønske at høre, og det er: hvor-
for skulle vi sætte Afløsningsmændene i Be-
vægelse, naar selve Contracten indeholder, hvilke
Pengevederlag Eierne have betinget sig som
staaende i lige Værdi med Arbejdet.

H. Sørensen: Det forekommer mig
ganske rigtig, hvad den ærede Forslagsstiller
her har udviklet; thi Afløsning er jo i sig selv
Afløsning fra Arbejde, og hvor Værdien er
sat af Eierne selv, der kan det dog ikke være
den nærværende Lovs Opgave at paatvinge
Eieren en højere Erstatning, end han engang
selv har betinget sig. De forandrede Forhold,
som den ærede 6te kjøbenhavnske Deputerede
(Mourier) ansøgte, der nu kunne tale for en
højere Arbejdspris i Sammenligning med Ar-
bejdet, end den Tid, det var sat, kunne her
slet ikke komme i Betragtning; thi hvor Ar-
bejdet engang er vurderet af Eieren, der vil
han slet ikke i en senere Tid kunde fordrø det
højere, end han engang har ansat det til, og
han har ikke faaet nogen Garanti i den en-
gang indgaaede Accord, for at Staten skal
lade ham erholde en højere Betaling, end
hvad han selv har fastsat. Hvad er det altsaa,
som nærværende Forslag egentlig tilsigter?
Det er ene og alene, at naar Arbejdspligten
er ophævet, skal Eieren herfor have det Ve-
derlag, han selv har fastsat for det, og heri
har Staten ikke at blande sig, ved at bestikke
en Commission til at afgjøre det.

Indenrigsministeren: Den ærede For-
slagsstiller har spurgt, hvorfor man i dette

Tilfælde skal sætte Afsløsningscommissionen i
Bevægelse. — Jeg skal her til tillade mig at
svare, at det skal man, fordi der i nærværende
Tilfælde tilkommer Eieren en bestemt Ret, idet
der foreligger en Contract, hvorefter det ud-
trykkelig er Eieren overladt at vælge mellem
det One eller det Andet, og det er altsaa en
ligefrem utvivlsom Ret, som Eieren har, som
ikke kan hæves blot efter den ene Contrahents
vilkaarlige Forlangende. Den eneste Maade,
hvorpaa den kan hæves, er ved Lov og Lovens
Medium er Afsløsningen; derfor kan man og-
saa i dette Tilfælde ikke undlade at sætte Com-
missionen i Bevægelse som det Organ, hvor-
ved Loven skal komme til Birkelighed. Noget
ganske Andet er det, at det unægtelig maa have
stor Betydning for Afsløsningsmændene, naar
de see, at Eieren engang selv har vurderet
Arbejdet lige med en vis Pengesum; imidlertid
ligger deri ingenlunde, at Eieren under alle
Omstændigheder har anseet Arbejdet for til-
strækkeligt vederlagt med denne Pengesum; thi
han har netop forbeholdt sig Valget, han har
altsaa forudsat, at under visse Omstændighe-
der kunde Arbejdet have højere Værdi end denne
Pengesum, og at Forholdene kunde forandre
sig saaledes, at Arbejdets Værdi fik en heel
anden Betydning. Jeg troer derfor ikke, at
det omhandlede Tilfælde er væsentlig forskjelligt
fra de andre Tilfælde, som Loven omhandler,
og hvor der tilkommer Eieren en Fordring paa
et bestemt Arbejde; og jeg kan ikke indsee, at
det paa nogen Maade kan indrømmes den For-
pligtede, saaledes som Forslaget gaaer ud paa,
ensidigt at frigsjøre sig for dette Arbejde.